

Development of Basic Korean Vocabulary List for Tourism and Hospitality Industry

Wimonmart Moenhor¹ and Sumalee Soonchan^{2,*}

Received: December 25, 2025 Revised: April 9, 2026 Accepted: April 22, 2026

Abstract

This research aims to establish a fundamental Korean vocabulary list for the tourism and hospitality industry, specifically targeting Thai tourism service personnel. The study is situated within the framework of Korean for Occupational Purposes (KOP). The methodology employed corpus linguistics to analyze and select high-frequency vocabulary, which was then integrated with qualitative evaluations from a panel of seven experts. The findings yielded a final list of 1,150 essential words categorized into three key dimensions: 1) Proficiency levels, where intermediate-level vocabulary constituted the largest proportion at 51%; 2) Parts of speech, focusing on general nouns (NNG), verbs (VV), and adverbs (MAG); and 3) Six primary tourism business sectors, such as transportation, accommodation, food and beverage, and tour agencies. This comprehensive vocabulary list serves as a crucial foundation for developing specialized curricula and instructional materials aimed at effectively enhancing the communicative competence of personnel within the Thai tourism industry.

Keywords: Korean for Specific Purposes (KSP), Fundamental Vocabulary, Tourism and Hospitality Industry, Corpus Linguistics, Tourism Service Personnel

^{1,2} School of Humanities, University of the Thai Chamber of Commerce

* Corresponding author. E-mail: sumalee_soo@utcc.ac.th

การพัฒนารายการคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลี สำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

วิมลมาส หมื่นหอ¹ และ สุมาลี สุนจันทร์^{2,*}

วันรับบทความ: December 25, 2025 วันแก้ไขบทความ: April 9, 2026 วันตอบรับบทความ: April 22, 2026

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างรายการคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ โดยมุ่งเน้นบุคลากรในงานบริการท่องเที่ยวผ่านแนวคิดภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพ ผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางคลังข้อมูลภาษา (Corpus Linguistics) เพื่อวิเคราะห์และคัดเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่สูงร่วมกับการประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ 7 ท่าน ผลการวิจัยพบคำศัพท์พื้นฐานรวม 1,150 คำ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ด้าน ได้แก่ 1) ระดับความยากง่าย พบว่าคำศัพท์ระดับกลางมีสัดส่วนสูงสุด (ร้อยละ 51) 2) ชนิดของคำ โดยเน้นคำนามทั่วไป (NNG) คำกริยา (VV) และคำวิเศษณ์ (MAG) และ 3) หมวดธุรกิจท่องเที่ยว 6 ด้านหลัก เช่น ธุรกิจคมนาคมขนส่ง ธุรกิจที่พัก ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม และธุรกิจนำเที่ยว รายการคำศัพท์นี้จะเป็นรากฐานสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและสื่อการสอนเฉพาะทางเพื่อยกระดับสมรรถนะการสื่อสารของบุคลากรในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยอย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: ภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ คำศัพท์พื้นฐาน อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ คลังข้อมูลภาษา บุคลากรในงานบริการท่องเที่ยว

^{1,2} คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

* Corresponding author. E-mail: sumalee_soo@utcc.ac.th

บทนำ

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการเป็นหนึ่งในกลไกขับเคลื่อนทางเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของประเทศไทย ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) ระบุว่าผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ของไทยในไตรมาสที่ 3 ของปี พ.ศ. 2567 เติบโตขึ้น 3% ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว โดยคาดการณ์ว่าในปี พ.ศ. 2567 รายได้จากการท่องเที่ยวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติจะสูงถึง 1.5 ล้านล้านบาท และคาดว่าจะเติบโตต่อไปอีกในปีถัดไป (The Government Public Relations Department, 2024) การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย (ททท.) ยังได้รายงาน ว่ามีจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติเดินทางมายังประเทศไทยในช่วงปลายปี พ.ศ. 2567 สูงถึง 35.5 ล้านคน ซึ่งเกินกว่าเป้าหมายที่ตั้งไว้ และเฉพาะช่วงเทศกาลปีใหม่นักท่องเที่ยวเข้ามาในประเทศไทยเฉลี่ยวันละ 125,000 คน

ข้อมูลคาดการณ์ภาคการท่องเที่ยวและการบริการของประเทศไทยล่าสุดมีแนวโน้มที่จะเติบโตอย่างต่อเนื่องด้วยอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปี (Compound Annual Growth Rate: CAGR) ที่ 2.1% โดยคาดว่าจะมูลค่าตลาดจะเพิ่มจาก 3.0 ล้านล้านบาทในปี พ.ศ. 2568 เป็นมากกว่า 3.3 ล้านล้านบาทภายในปี พ.ศ. 2573 และคาดว่าจะจำนวนนักท่องเที่ยวจะสูงถึง 41.1 ล้านคนในปี พ.ศ. 2568 และจะขยายตัวสูงขึ้นเป็นมากกว่า 47.6 ล้านคนภายในปี พ.ศ. 2573 (“Thailand Tourism Industry Outlook 2025-2030,” 2025)

ความสำเร็จเชิงมหภาคที่วัดจากผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (Gross Domestic Product: GDP) และจำนวนนักท่องเที่ยวได้สร้างแรงกดดันและความท้าทายในระดับจุลภาคต่อบุคลากรในภาคบริการอย่างไม้อาจหลีกเลี่ยงได้ การฟื้นตัวอย่างรวดเร็วของอุตสาหกรรมทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนแรงงาน โดยผู้ประกอบการหลายรายตั้งแต่ว่านวดสปาไปจนถึงโรงแรมต่างประสบปัญหาในการสรรหาพนักงานเพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด (“Service-Tourism sector in 'crisis' due to labor shortage!,” 2023) การขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถและทักษะที่เหมาะสมกับการบริการระหว่างประเทศโดยเฉพาะในด้านการใช้ภาษาต่างประเทศ จึงกลายเป็นความท้าทายที่สำคัญที่อาจบั่นทอนศักยภาพในการแข่งขันของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยในระยะยาว หากไม่สามารถรักษามาตรฐานคุณภาพการบริการให้สอดคล้องกับความคาดหวังของนักท่องเที่ยวที่หลากหลายได้ (Promariya, 2023)

ในบรรดานักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางมาประเทศไทยนั้น ตลาดนักท่องเที่ยวจากประเทศเกาหลีใต้ถือเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีความสำคัญและมีศักยภาพสูงอย่างยิ่ง ข้อมูลจากกองเศรษฐกิจการท่องเที่ยวและกีฬาของปี พ.ศ.2566 ชี้ให้เห็นว่านักท่องเที่ยวเกาหลีใต้เป็นกลุ่มที่เดินทางมาประเทศไทยมากเป็นอันดับ 3 รองจากมาเลเซียและจีน โดยมีจำนวนสูงถึง 1,658,688 คน และในปี พ.ศ.2567 นักท่องเที่ยวเกาหลีใต้

ที่เดินทางมาประเทศไทยมีจำนวนเพิ่มขึ้นถึง 1,868,945 คน และยังเป็นหนึ่งในสิบอันดับแรกที่สร้างรายได้รวมให้กับการท่องเที่ยวไทยอีกด้วย (Ministry of Tourism and Sports, 2025)

ถึงแม้ว่าจำนวนนักท่องเที่ยวเกาหลีได้จัดอยู่ในอันดับต้น ๆ แต่ค่าใช้จ่ายในการท่องเที่ยวต่อทริปของนักท่องเที่ยวกลับอยู่ในอันดับที่ต่ำกว่าจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา ซึ่งให้เห็นถึง “ช่องว่างของศักยภาพ” ที่อาจยังไม่ได้ถูกดึงออกมาอย่างเต็มที่ สาเหตุหนึ่งอาจมาจากการขาดเครื่องมือสื่อสารที่มีประสิทธิภาพทำให้พนักงานบริการไม่สามารถนำเสนอหรือแนะนำบริการที่สร้างมูลค่าเพิ่มได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวเกาหลี (Korea Tourism Organization: KTO) เปิดเผยว่า นักท่องเที่ยวเกาหลีได้ให้ความสำคัญกับความปลอดภัย ความโปร่งใสในการจองและคุณภาพการบริการ (“South Korea invades Thai tourism market, annual arrivals expected to reach 360,000,” 2025) ดังนั้น การมีเครื่องมือสื่อสารที่เหมาะสมจึงไม่เพียงช่วยเพิ่มโอกาสทางรายได้ แต่ยังช่วยสร้างความเชื่อมั่นและยกระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้ได้อีกด้วย

อุปสรรคด้านภาษาถือเป็นปัญหาเชิงโครงสร้างที่สำคัญในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการของไทย ผลการศึกษาในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยพบว่าบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวยังคงมีปัญหาด้านทักษะภาษาอังกฤษในระดับปานกลาง (Moderate) โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการฟังและการพูด ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นอย่างยิ่งในการสื่อสารกับชาวต่างชาติ (Hetthong, 2020) และผลการศึกษาในกรุงเทพมหานครก็ชี้ไปในทิศทางเดียวกันว่าพนักงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวยังคงต้องได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างเร่งด่วน โดยเฉพาะด้านการฟังและการพูด (Kuosuwan, 2016)

เมื่อพิจารณาในบริบทของภาษาเกาหลี ปัญหาที่มีความเฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นจากการที่บุคลากรไทยขาดแคลนทักษะภาษานี้โดยตรง Kiatcharas (2011) ได้ศึกษาปัญหาในการสื่อสารระหว่างพนักงานต้อนรับบนเครื่องบินชาวไทยกับผู้โดยสารชาวเกาหลีได้พบว่าปัญหาหลักคือ ผู้โดยสารชาวเกาหลีไม่เข้าใจภาษาอังกฤษและมีคำศัพท์จำกัด ส่งผลให้พนักงานต้องแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าด้วยการใช้ “วลีภาษาเกาหลีที่ท่องจำมา” และภาษากาย เพื่อสื่อสารกับผู้โดยสารเกี่ยวกับความปลอดภัยและบริการต่าง ๆ บนเครื่อง ข้อค้นพบนี้เป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ที่สำคัญที่ยืนยันว่าบุคลากรภาคบริการมีความพยายามที่จะใช้ภาษาเกาหลีเพื่อแก้ไขปัญหการสื่อสาร แต่ขาดแคลนเครื่องมือที่เป็นระบบและได้มาตรฐาน ซึ่งส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพการทำงาน ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว และอาจส่งผลกระทบต่อความก้าวหน้าในอาชีพการงานของบุคลากร และการเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวชาวเกาหลีในระยะยาว

อุปสรรคทางภาษายังเป็นปัญหาที่สำคัญในมุมมองของนักท่องเที่ยวเกาหลีเองด้วยเช่นกัน Lee and Lee (2025) ระบุว่านักท่องเที่ยวเกาหลีได้ซึ่งมาจากสังคมที่ใช้ภาษาเดียวเป็นหลัก มีแนวโน้มที่จะประสบปัญหาในการสื่อสารเมื่อเดินทางไปต่างประเทศ เนื่องจากภาษาเกาหลีเป็นภาษาที่ใช้น้อยนอกประเทศเกาหลีใต้ โดยมีผู้ใช้เป็นภาษาแม่คิดเป็นเพียงประมาณ 1% ของประชากรโลกทำให้การสื่อสารระหว่าง

วัฒนธรรมของนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้สามารถนำไปสู่ความเข้าใจผิดและจำกัดโอกาสในการมีส่วนร่วมกับกิจกรรมทางวัฒนธรรมท้องถิ่นได้

นอกจากนี้การขาดทักษะทางภาษาเกาหลีของพนักงานบริการในประเทศไทยอาจส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์เชิงสังคมและวัฒนธรรมระหว่างสองประเทศ ดังนั้น การพัฒนาเครื่องมือสื่อสารที่ใช้ภาษาเกาหลีอย่างสุภาพและเป็นมืออาชีพจึงไม่ได้เป็นเพียงการสื่อสารข้อมูล แต่ยังเป็นการสร้างความประทับใจที่ดี ซึ่งจะช่วยสร้าง “ความรู้สึกปลอดภัยและความโปร่งใส” ที่นักท่องเที่ยวเกาหลีได้ให้ความสำคัญ

Nation (2016) ได้ระบุว่าคำศัพท์มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนรู้ภาษา ความรู้ด้านคำศัพท์เป็นเงื่อนไขเบื้องต้นสำหรับความสามารถทางภาษาอื่น ๆ รายการคำศัพท์มีความสำคัญอย่างยิ่งยวดต่อการออกแบบหลักสูตรคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้น อาจกล่าวได้ว่า คำศัพท์เป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญที่สุดในการเรียนภาษาไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนในห้องเรียนผ่านตำราหรือการเรียนรู้อาษาเพิ่มเติมด้วยตัวเอง

จากการสำรวจพบว่าสื่อการเรียนรู้อาษาเกาหลีที่มีอยู่ในปัจจุบันสำหรับผู้เรียนชาวไทยมักจะเน้นที่คำศัพท์และไวยากรณ์ในระดับทั่วไป ซึ่งอาจไม่ครอบคลุมบริบทการใช้งานจริงที่จำเป็นสำหรับพนักงานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการโดยเฉพาะ สิ่งนี้ทำให้เกิดช่องว่างด้านทักษะทางภาษาที่อาจเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาคุณภาพการบริการและความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยในตลาดท่องเที่ยวโลก งานวิจัยนี้จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อรวบรวมคำศัพท์ วิเคราะห์ความถี่ของคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ และสร้างรายการคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลี โดยจำแนกคำศัพท์ตามระดับ ชนิดของคำและการใช้ตามประเภทของงาน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อรวบรวมคำศัพท์และวิเคราะห์ความถี่ของคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ
2. เพื่อสร้างรายการคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีโดยจำแนกคำศัพท์ตามระดับ ชนิดของคำศัพท์และการใช้ตามหมวดหมู่ธุรกิจ

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัย ตาม พ.ร.บ. การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2522 เพื่อสร้างรายการคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งได้ให้ความหมายของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไว้ว่า หมายถึง อุตสาหกรรมที่จัดให้มีหรือให้บริการเกี่ยวกับการท่องเที่ยว ทั้งภายในและภายนอกราชอาณาจักรโดยมีค่าตอบแทนและหมายความรวมถึง 1. ธุรกิจการคมนาคมขนส่ง 2. ธุรกิจที่พัก 3. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม 4. ธุรกิจนันทนาการ 5. ธุรกิจจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก 6. ธุรกิจนันทนาการและสปา เป็นต้น

นิยามคำศัพท์

1. ความถี่สูง เป็นคำที่ใช้อธิบายคำศัพท์ที่มี จำนวนความถี่ในการปรากฏสูง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการวิเคราะห์คลังข้อมูลภาษา (Corpus Linguistics) ในบริบทของการคัดเลือกคำศัพท์เพื่อการศึกษา คำศัพท์ที่มีความถี่สูงแสดงถึงคำที่มีความเป็นวัตรปฏิบัติและความสมเหตุสมผลสูง เนื่องจากเป็นคำที่ผู้ใช้ภาษานั้น ๆ ใช้บ่อยครั้งในสถานการณ์จริง

2. วิธีการเชิงวัตถุวิสัย (Objective Method) เป็นวิธีการเลือกคำศัพท์โดยใช้ข้อมูลตัวเลขหรือสถิติที่มีอยู่จริงเป็นหลัก เช่น การนับจำนวนครั้งที่คำนั้นปรากฏซ้ำในตำราเรียนเพื่อให้การคัดเลือกมีความน่าเชื่อถือและเป็นกลางที่สุด

3. วิธีการเชิงอัตวิสัย (Subjective Method) เป็นวิธีการเลือกคำศัพท์โดยใช้ดุลยพินิจหรือการตัดสินใจของผู้เชี่ยวชาญเป็นหลัก วิธีนี้เน้นการเลือกคำที่คิดว่าจำเป็นที่สุดหรือสำคัญที่สุดในทางปฏิบัติ แม้ว่าคำนั้นอาจจะปรากฏไม่บ่อยในข้อมูลสถิติก็ตาม

4. วิธีการประนีประนอม (Eclectic Method) เป็นวิธีที่ผสมผสานทั้งสองวิธีเข้าด้วยกัน โดยเริ่มจากการใช้ข้อมูลสถิติ (วัตถุวิสัย) ก่อน จากนั้นจึงให้ผู้เชี่ยวชาญปรับปรุง แก้ไข หรือเพิ่มเติมคำศัพท์ตามความเหมาะสมด้านการศึกษา (อัตวิสัย)

บททวนวรรณกรรม

1. ความสำคัญของคำศัพท์

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับบทบาทของคำศัพท์ต่อการพัฒนาทักษะภาษา นักวิชาการหลายคนมีความเห็นสอดคล้องกันว่าคำศัพท์เป็นหน่วยพื้นฐานและเป็นหัวใจสำคัญของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ Nation (2001) ชี้ให้เห็นว่าคำศัพท์คือตัวเชื่อมโยงระหว่างรูปแบบเสียง ความหมาย และการนำไปใช้ในบริบทจริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Folse (2004) ที่เน้นย้ำว่าหากขาดคำศัพท์ที่จำเป็น ผู้เรียนจะไม่สามารถถ่ายทอดสารใด ๆ ออกไปได้เลย แม้จะมีความรู้ด้านไวยากรณ์ที่ถูกต้องก็ตาม ทั้งนี้ Wilkins (1972) ได้นำเสนอในเชิงเปรียบเทียบว่า แม้ไวยากรณ์จะเป็นโครงสร้างที่สำคัญ แต่การสื่อสารจะไร้ประสิทธิภาพทันทีหากผู้เรียนขาดความรู้ด้านคำศัพท์

ยิ่งไปกว่านั้น Nation (2001) and Schmitt (2010) มีความเห็นร่วมกันว่าการรู้คำศัพท์อย่างลึกซึ้งเป็นปัจจัยสำคัญในพัฒนาการของทักษะภาษาทุกมิติ ทั้งด้านการฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน เช่น ความสำเร็จของทักษะการฟังและอ่านขึ้นอยู่กับความสามารถในการจดจำและการตีความความหมายของคำที่ปรากฏในข้อความได้อย่างถูกต้อง ความสำเร็จของทักษะการพูดและเขียนขึ้นอยู่กับทางเลือกใช้คำศัพท์ที่หลากหลายและเหมาะสมกับบริบทสังคม

จากการประมวลแนวคิดของนักวิชาการข้างต้นจะเห็นได้ว่าสภาพการณ์ของการเรียนรู้ภาษาในปัจจุบันให้ความสำคัญกับ “คลังคำศัพท์” ในฐานะเครื่องมือเชิงยุทธศาสตร์ที่ส่งผลโดยตรงต่อประสิทธิภาพการสื่อสารข้ามวัฒนธรรมและการเชื่อมโยงความรู้ในระดับที่ลึกซึ้งกว่าการจำเพียงโครงสร้างไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว

2. คลังข้อมูลภาษา (Corpus Linguistics) และการหาความถี่ของคำ

จากการศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับคลังข้อมูลภาษาและการวิเคราะห์ความถี่ของคำ สามารถสรุปสภาพการณ์และวิเคราะห์ความเกี่ยวเนื่องของทฤษฎีได้ดังนี้

Crystal (1991, as cited in Aroonmanakun, 2002), Aroonmanakun (2002) and Seo and Han (1999) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า คลังข้อมูลภาษาคือการรวบรวมข้อมูลภาษาเขียนและภาษาพูดที่ใช้จริงในปริมาณมาก จัดเก็บในระบบคอมพิวเตอร์เพื่อให้สามารถอ่านและประมวลผลได้ โดย Seo and Han (1999) ได้จำแนกลักษณะสำคัญที่ทำให้คลังข้อมูลเป็นวัตถุวิสัยไว้ 3 ประการ คือ ความเป็นตัวแทน ความสมดุล และขนาดใหญ่ ซึ่ง Choi (2014) วิเคราะห์เพิ่มเติมว่าการวิจัยโดยใช้คลังข้อมูลช่วยให้ข้อสรุปทางภาษาศาสตร์ทำได้และมีความแม่นยำสูง

Aroonmanakun (2002) ระบุว่าคลังข้อมูลมีประโยชน์ครอบคลุมทั้งด้านการวิจัย การแปล และการประมวลผลภาษาธรรมชาติ โดยเฉพาะในด้านการสอนภาษาที่มุ่งเน้นการจัดทำหลักสูตรจากข้อมูลการใช้จริง ซึ่งสอดคล้องกับสภาพการณ์ในงานวิจัยของ Thorndike (1921, as cited in Aroonmanakun,

2002) ที่แสดงให้เห็นว่าการใช้คลังข้อมูลขนาดใหญ่เป็นเครื่องมือสำคัญในการเตรียมการสอนและคัดเลือกคำศัพท์ที่เหมาะสมสำหรับผู้เรียน

การวิเคราะห์คำศัพท์ในปัจจุบันให้ความสำคัญกับ “ความถี่” (Frequency) เป็นเกณฑ์หลักในการคัดเลือกคำศัพท์ โดย Schmitt (2010) ชี้ให้เห็นว่าความแตกต่างของคำศัพท์ขึ้นอยู่กับบริบทและช่องทางการสื่อสาร (ภาษาพูดและภาษาเขียน) จึงจำเป็นต้องมีคลังข้อมูลที่เพียงพอ ในการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัตถุประสงค์การหาความถี่ Sinhaneeti (1981) and Fries (1940, as cited in Sinhaneeti, 1981) ตั้งสมมติฐานบนหลักการเดียวกันคือ “สิ่งที่ใช้บ่อยย่อมเป็นประโยชน์สูงสุด” แนวคิดนี้ถือเป็นรากฐานสำคัญที่นำไปสู่การจัดทำรายการคำศัพท์ที่ใช้บ่อย (Word Frequency Lists) อย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเริ่มต้นจากคำศัพท์ที่มีมูลค่าการใช้งานสูงสุดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Korean for Specific Purposes: KSP)

จากการประมวลแนวคิดเกี่ยวกับภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ สามารถวิเคราะห์และจำแนกขอบเขตการเรียนการสอนได้ดังนี้

Dudley-Evans and St. John (1998) ให้คำนิยามพื้นฐานผ่านแนวคิดภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (English for Specific Purposes: ESP) ว่าเป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการใช้ภาษาในบริบทพิเศษและสถานการณ์เฉพาะ ซึ่งมีความแตกต่างจากการสอนภาษาทั่วไป (General Purposes) เนื่องจากเป็นการออกแบบหลักสูตรที่สะท้อนความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ทั้งในด้านคำศัพท์ ไวยากรณ์ และสถานการณ์จำลองที่เกี่ยวข้องกับอาชีพ เช่น การท่องเที่ยว หรือธุรกิจระหว่างประเทศ แนวคิดดังกล่าวนับเป็นรากฐานสำคัญที่ส่งอิทธิพลต่อทัศนคติและการพัฒนารูปแบบการสอนภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (KSP) ในปัจจุบัน

ในเชิงโครงสร้าง Lee (2003) ได้วิเคราะห์และจัดประเภทของ KSP ออกเป็น 2 สายงานหลัก คือ ภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาการ (Academic Purposes) และภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพ (Occupational Purposes) โดยในส่วนของภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์ทางวิชาชีพนั้น สามารถวิเคราะห์เจาะจงลงไปในกลุ่มที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะทาง ซึ่งครอบคลุมสาขาต่าง ๆ อาทิ ภาษาเกาหลีเพื่อธุรกิจ ภาษาเกาหลีเพื่อการวิจัย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาเกาหลีเพื่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นประเด็นหลักของงานวิจัยฉบับนี้

เมื่อพิจารณาเชิงเปรียบเทียบระหว่างทฤษฎีของ Dudley-Evans and St. John (1998) and Lee (2003) จะเห็นสภาพการณ์ที่สอดคล้องกันว่า การศึกษาภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะมีเป้าหมายสูงสุดเพื่อประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานจริง การระบุและคัดเลือกคำศัพท์ในงานวิจัยนี้จึงเป็นการดำเนินตามแนวทาง KSP เพื่อตอบสนองความต้องการเฉพาะด้านของกลุ่มวิชาชีพในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ

4. คำยืมภาษาอังกฤษในภาษาเกาหลี (Konglish)

Konglish” (콩글리시) เป็นคำยืมจากภาษาต่างประเทศ (외래어) ที่ผ่านการปรับเปลี่ยนโครงสร้างภาษาและการออกเสียงด้วยอักษรฮันกึลตามกฎของสถาบันภาษาเกาหลีแห่งชาติ (National Institute of Korean Language, 2024) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Kiaer (2018) and Lawrence (2012) ที่ชี้ให้เห็นถึงวิวัฒนาการทางภาษาที่ไม่ได้เป็นเพียงความผิดพลาดทางการสื่อสาร แต่เป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในยุคโลกาภิวัตน์

จากการทบทวนวรรณกรรม ผู้วิจัยสามารถจำแนกลักษณะเด่นของ Konglish ได้เป็น 3 รูปแบบหลัก คือ 1) การปรับระบบเสียง (Phonological Adaptation) เพื่อแทนที่หน่วยเสียงภาษาอังกฤษที่ไม่มีในภาษาเกาหลี เช่น Coffee เป็น 커피 (คอ-ฟี) 2) การย่อคำ (Shortening) เพื่อความคล่องตัวในการสื่อสารวิชาชีพ เช่น Air Conditioner เป็น 에어컨 (เอ-ออ-คอน) และ 3) การเปลี่ยนแปลงความหมาย (Semantic Shift) ให้สอดคล้องกับบริบทวัฒนธรรมเกาหลี เช่น Service เป็น 서비스 (ซอ-ปี-ซ็อ) ที่นำมานิยามใหม่ในความหมายของ “ของสมนาคุณ” หรือ “การให้บริการฟรี”

การศึกษารวบรวมคำศัพท์ Konglish เหล่านี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการลดอุปสรรคการสื่อสารข้ามวัฒนธรรม ช่วยให้ผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทยเข้าใจรายการคำศัพท์ที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน ตั้งแต่ขั้นตอนการจอง (Booking) ไปจนถึงการให้บริการหน้างาน ซึ่งจะส่งผลให้การสื่อสารมีความเป็นธรรมชาติและมีประสิทธิภาพสอดคล้องกับเจ้าของภาษาอย่างแท้จริง

5. การสร้างรายการคำศัพท์ในประเทศ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการคำศัพท์ในบริบทของประเทศไทย พบว่าแนวทางการรวบรวมข้อมูลมี 2 รูปแบบหลัก คือ Suthisom (2014) and Wongsuta (2024) ใช้วิธีการเก็บข้อมูลเชิงประจักษ์ผ่านแบบสอบถามและการสัมภาษณ์เพื่อประเมินความเข้าใจและปัญหาการสื่อสารในบริบทเฉพาะ เช่น การเรียนวิทยาศาสตร์ของนักศึกษาชาวจีน และงานบริการในสถาบันเสริมความงาม Tongpoon-Patanasorn (2017), Bunyarat (2020) and Sengchuen (2022) มุ่งเน้นการวิเคราะห์คลังข้อมูลขนาดใหญ่ (Corpus) ที่รวบรวมจากเอกสารที่ใช้จริง เช่น ตำรา บทความวิจัย เอกสารอุตสาหกรรม หรือแนวข้อสอบแบบทดสอบภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างประเทศ (Test of English for International Communication: TOEIC) เพื่อความแม่นยำทางสถิติ

เมื่อพิจารณาเชิงเปรียบเทียบด้านผลการจัดทำรายการคำศัพท์ พบว่า รายการคำศัพท์ที่สร้างขึ้นมีจำนวนแตกต่างกันตามขอบเขตของเนื้อหา โดยมีตั้งแต่จำนวนประมาณ 400 คำ ในสาขาวิชาเฉพาะทาง

(Tongpoon-Patanasorn, 2017; Bunyarat (2020) ไปจนถึงกว่า 1,000 คำ ในบริบทที่ครอบคลุมเนื้อหาพื้นฐานกว้าง ๆ (Suthisom, 2014; Wongsuta, 2024)

ในการการจำแนกประเภทคำศัพท์ Bunyarat (2020) and Sengchuen (2022) มีการวิเคราะห์เชิงลึกที่สอดคล้องกัน โดยจำแนกคำศัพท์ออกเป็นกลุ่มคำศัพท์ทั่วไป คำศัพท์วิชาการ และคำศัพท์เฉพาะทาง เพื่อให้เห็นสัดส่วนความสำคัญของคำศัพท์ในแต่ละระดับ งานวิจัยของ Bunyarat (2020) and Wongsuta (2024) สะท้อนสภาพการณ์ที่ตรงกันคือ ปัญหาการสื่อสารในสายวิชาชีพส่วนใหญ่เกิดจากการที่ตำราเรียนหรือหลักสูตรยังขาดแคลนคำศัพท์เฉพาะทางที่จำเป็นในการปฏิบัติงานจริง ดังนั้น การสร้างรายการคำศัพท์ที่อ้างอิงจากคลังข้อมูลการใช้งานจริงจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและการบริการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

6. การสร้างรายการคำศัพท์ในประเทศเกาหลีใต้

จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนารายการคำศัพท์ในบริบทของภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (KSP) พบว่าแนวทางการสร้างรายการคำศัพท์ในประเทศเกาหลีใต้มีการพัฒนาอย่างเป็นลำดับขั้น โดยจำแนกตามแหล่งข้อมูลได้ 3 รูปแบบ คือ Kim (2007) and Lee (2012) ศึกษาจากสื่อการสอนและพจนานุกรมโดยเริ่มต้นจากการวิเคราะห์คำศัพท์จากตำราและพจนานุกรมเทคนิคเฉพาะทางซึ่ง Lee (2012) ได้เพิ่มกระบวนการประเมินความสำคัญโดยผู้เชี่ยวชาญเพื่อความแม่นยำทางวิชาการ Kim (2010) and Liu (2018) ศึกษาผ่านคลังข้อมูลภาษา โดยมุ่งเน้นการใช้ข้อมูลภาษาที่ใช้จริง เช่น คู่มือการฝึกอบรม และตำราเฉพาะทางมาประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์เพื่อหาความถี่ และ Kalapan (2021) ได้ขยายขอบเขตการเก็บข้อมูลสู่เว็บไซต์พาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ขนาดใหญ่ เพื่อให้ได้คำศัพท์ที่ทันสมัยและสอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคยุคปัจจุบัน

เมื่อพิจารณาในเชิงลึกพบว่างานวิจัยแต่ละเรื่องมีจุดเด่นและข้อจำกัดที่แตกต่างกัน Lee (2012) มีข้อจำกัดที่เน้นเฉพาะคำนาม ในขณะที่ Kim (2010) and Kalapan (2021) ประสบความสำเร็จในการสร้างรายการคำศัพท์ที่มีความถี่สูงและจำแนกตามประเภทสินค้าหรือธุรกิจแต่ยังขาดการจัดหมวดหมู่คำศัพท์ตามลำดับขั้นความสำคัญในการเรียนรู้ ในขณะที่ Kim (2007) and Kalapan (2021) มีข้อค้นพบที่สอดคล้องกันว่าแม้จะได้รายการคำศัพท์จำนวนมากแต่ยังขาดการวิเคราะห์ที่เชื่อมโยงกับการสื่อสารในสถานการณ์จริง ซึ่ง Liu (2018) ได้พยายามแก้ไขปัญหานี้โดยการสร้างรายการคำศัพท์พื้นฐานที่นำไปประยุกต์ใช้ในหลักสูตรล่ามการท่องเที่ยวได้จริง

จากการทบทวนวรรณกรรมทั้งหมดสะท้อนให้เห็นว่าการวิจัยด้านคำศัพท์ภาษาเกาหลีเพื่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการยังอยู่ในระยะเริ่มต้น โดยเฉพาะในบริบทของประเทศไทยยังขาดการศึกษาเพื่อพัฒนารายการคำศัพท์เป็นการเฉพาะ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงเห็นความจำเป็นในการพัฒนารายการคำศัพท์ที่ไม่ได้คำนึงเพียง “ความถี่” เท่านั้น แต่ยังอาศัย “การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ” และ “การจัดหมวดหมู่คำศัพท์อย่าง

เป็นรูปธรรม” เพื่อให้ได้รายการคำศัพท์ที่มีประสิทธิภาพต่อการผลิตตำราและหลักสูตรการสอนภาษาเกาหลี
สำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการอย่างแท้จริง

วิธีการดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอน วิธีการและเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 5 ประเด็น
สามารถสรุปได้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 วิธีการดำเนินการวิจัยโดยสรุป

ขั้นตอน	ข้อมูล	การดำเนินงาน	เครื่องมือที่ใช้
1. การกำหนดเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือก			
2. การคัดเลือกข้อมูลและการสร้างคลังข้อมูล			
2.1 การ คัดเลือกข้อมูล	หนังสือ	คัดเลือกหนังสือ และสแกนเป็นไฟล์ PDF	เครื่องสแกน
	เว็บไซต์	คัดเลือกเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจท่องเที่ยวและ บริการ	เว็บไซต์อินเทอร์เน็ต
2.2 การสร้าง คลังข้อมูล	หนังสือ	การดึงข้อมูล : ใช้ฟังก์ชัน OCR เพื่อดึงข้อความ ภาษาเกาหลีจากไฟล์หนังสือที่สแกน	โปรแกรม ALPDF (v04.04)
		การรวบรวมและตรวจสอบ : ตรวจสอบทีละ ประโยคและรวบรวมข้อความที่ดึงมา	โปรแกรม Hangul 2018
		การแก้ไข : ตรวจสอบและแก้ไขการสะกดคำ การเว้นวรรค และการพิมพ์ผิดอีกครั้ง	Spelling Check โปรแกรม Hangul 2018
	เว็บไซต์	คัดลอกคำและประโยค บนเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องกับ ธุรกิจท่องเที่ยวและบริการ 6 ประเภท	โปรแกรม Chrome
		การแก้ไข : ตรวจสอบและแก้ไขการสะกดคำ และการพิมพ์ผิดอีกครั้ง	Spelling Check โปรแกรม Hangul 2018
3. การวิเคราะห์คลังข้อมูล			
3.1 การ วิเคราะห์ หน่วยคำ	จากทั้ง 2 แหล่ง	รวมคำศัพท์จากทั้ง 2 แหล่ง (คลังข้อมูล) และ วิเคราะห์หน่วยคำ / แก้ไขหน่วยคำ เพื่อกำหนด	เครื่องมือวิเคราะห์ หน่วยคำ Kkma (꼬꼬마)

ขั้นตอน	ข้อมูล	การดำเนินงาน	เครื่องมือที่ใช้
		เกณฑ์ในการคัดเลือกคำศัพท์ตามชนิดของคำ ในขั้นตอนถัดไป	형태소 분석기) Microsoft 365 (Excel)
3.2 การ วิเคราะห์ ความถี่และ คัดเลือก คำศัพท์ความถี่ สูง	จากทั้ง 2 แหล่ง	วิเคราะห์ความถี่ของคำ: เลือกคำศัพท์ที่มีการ ปรากฏ 10 ครั้งขึ้นไปจำกัดชนิดของคำที่นำมา วิเคราะห์: NNG, VV, และ MAG ยกเว้นคำศัพท์ ตามเกณฑ์ที่กำหนด: เช่น คำศัพท์พื้นฐานทั่วไป	ฟังก์ชัน Pivot Table ของ Microsoft 365 (Excel)
4. การประเมิน โดย ผู้เชี่ยวชาญ	คำศัพท์ ความถี่สูง	ส่งแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญทำการประเมิน วิเคราะห์ผลประเมิน : คัดออก แทนที่ ปรับเปลี่ยนหมวดหมู่ และเพิ่มคำศัพท์ตาม การประเมิน	อีเมล (Email) Microsoft 365 (Excel)
5. การ ตรวจทานและ คัดเลือก คำศัพท์ขั้น สุดท้าย	คำศัพท์ หลังการ ประเมินใน ข้อ 4	ตรวจทานตามเกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์ และคัดเลือกคำศัพท์ขั้นสุดท้าย	Microsoft 365 (Excel)

ที่มา: Analyzed and concluded by the author

1. การกำหนดเกณฑ์และวิธีการในการคัดเลือกคำศัพท์

1.1 เกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์

1) ความถี่สูง (고빈도) : ต้องเป็นคำศัพท์ที่ปรากฏและใช้งานบ่อยครั้งในข้อมูลภาษา

2) ความคุ้นเคยและความทันสมัย (친숙성 및 시대성) : ต้องเป็นคำศัพท์ที่

ผู้ปฏิบัติงานคุ้นเคยและเป็นคำที่ชาวเกาหลีใช้จริงในยุคนปัจจุบัน

3) ความจำเป็นและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง (필요성 및 활용성) : ต้องเป็นคำศัพท์ที่มีความจำเป็นในสถานการณ์ปฏิบัติงานจริงของงานบริการและการท่องเที่ยว และสามารถนำไปใช้ในการสนทนาและปฏิบัติงานในสถานการณ์ที่หลากหลายในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการได้จริง

4) ความเกี่ยวข้องกับหัวข้อ (주제 관련성) : ต้องเป็นคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับงานและบริบทของธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการโดยตรง

1.2 วิธีการคัดเลือกคำศัพท์

Im Ji-ryong (1991, as cited in Liu, 2018) ได้รวบรวมงานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการคัดเลือกคำศัพท์สามารถสรุปเป็นแนวทางได้ดังนี้

1) วิธีการเชิงวัตถุวิสัย (Objective Method) วิธีการนี้อาศัย ข้อมูลการสำรวจทางสถิติและข้อมูลเชิงปริมาณโดยเน้นที่จำนวนความถี่ที่ปรากฏในการใช้งานจริงเป็นหลัก

2) วิธีการเชิงอัตวิสัย (Subjective Method) เป็นวิธีการคัดเลือกคำศัพท์ที่จำเป็นโดยอาศัยการตัดสินใจส่วนบุคคลของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีลักษณะเป็นเชิงคุณภาพที่เข้มข้นกว่าวิธีการเชิงวัตถุวิสัย

3) วิธีการประนีประนอม (Eclectic Method) วิธีการนี้เป็นการรวมเอาลักษณะเด่นของสองวิธีข้างต้นเข้าไว้ด้วยกัน มักถูกเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า วิธีการแบบบูรณาการ (Comprehensive Method) กล่าวคือ เป็นวิธีการคัดเลือกคำศัพท์โดยเริ่มต้นจากข้อมูลคำศัพท์ที่คัดเลือกมาโดยวิธีการเชิงวัตถุวิสัย แล้วเพิ่มขั้นตอนการปรับปรุงแก้ไขผ่านการตัดสินใจเชิงอัตวิสัยของผู้เชี่ยวชาญ

ในงานวิจัยนี้เลือกใช้วิธีการประนีประนอม (Eclectic Method) โดยแบ่งกระบวนการคัดเลือกคำศัพท์ออกเป็นสองขั้นตอนหลัก ได้แก่ ขั้นตอนการคัดเลือกคำศัพท์ตามความถี่ จากนั้นนำข้อมูลคำศัพท์ที่รับมาเข้ากระบวนการคัดเลือกคำศัพท์ตามการประเมินของผู้เชี่ยวชาญอีกครั้ง

2. การคัดเลือกข้อมูลและการสร้างคลังข้อมูล

2.1 การคัดเลือกข้อมูล

ข้อมูลที่จะนำมาสร้างคลังข้อมูลคำศัพท์ในการวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 กลุ่มหลัก ดังนี้

กลุ่มที่ 1 ข้อมูลจากหนังสือ เนื่องจากปัจจุบันประเทศเกาหลีใต้ยังขาดแคลนหนังสือหรือตำราภาษาเกาหลีที่จัดทำขึ้นสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการโดยเฉพาะผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวที่มีคำแปลเป็นภาษาเกาหลีจำนวน 5 เล่ม ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 รายการหนังสือภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

	ชื่อหนังสือ	ผู้เขียน	สำนักพิมพ์	ปีที่พิมพ์
A-Book	착한 여행영어 회화 (Pure and Simple Travel English Conversation)	Thomas & Anders Frederiksen ผู้แปล: Carl Ahn	Jinmyong Printing	ครั้งที่ 1 : 2016 ครั้งที่ 6 : 2020
B-Book	Smart 여행영어 (Smart Travel English)	Lee Soo-yong	Mentors Printing	ครั้งที่ 1 : 2017 ครั้งที่ 2 : 2019
C-Book	해외여행편 (Overseas as Travel Edition)	Nobu Yamada ผู้แปล : Park Ji- yong	Darakwon Printing	ครั้งที่ 1 : 2019 ครั้งที่ 2 : 2022
D-Book	관광여행 영어 회화 (Tourism English Conversation)	Choel Sakong	Seolimmunhwasa Printing	28 ก.พ. 2017
E-Book	상황별 여행 영어 (Situational English for Travel)	Lee Hye-jin	Nexusbook Printing	ครั้งที่ 1 : 2016 ครั้งที่ 4 : 2018

ที่มา: Analyzed and concluded by the author

กลุ่มที่ 2 ข้อมูลจากเว็บไซต์ เพื่อให้ได้ปริมาณคำศัพท์ที่มากเพียงพอต่อการศึกษาผู้วิจัยจึงได้คัดเลือกคำศัพท์จากเว็บไซต์เพิ่มเติม โดยเน้นเว็บไซต์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการของประเทศเกาหลีใต้ที่ครอบคลุม 6 ธุรกิจหลักของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ ธุรกิจละ 5 เว็บไซต์ โดยเฉพาะเว็บไซต์ที่มีข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวไทย โดยคัดเลือกเนื้อหาที่เกี่ยวข้องตามขอบเขตการวิจัยเท่านั้น

ตารางที่ 3 รายชื่อเว็บไซต์ 6 ธุรกิจหลักของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

หมวดหมู่	ลำดับ	ชื่อเว็บไซต์	Keyword
1. ธุรกิจคมนาคมขนส่ง	1	Korean Air	สายการบิน
	2	Thai Airways	สายการบิน
	3	12GO	รถไฟ
	4	Rentalcars.com	รถเช่า
	5	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	MRT, BTS, แท็กซี่
2. ธุรกิจที่พัก	1	Airbnb	ที่พัก
	2	Booking.com	ที่พัก
	3	TripAdvisor	โรงแรม
	4	Agoda	โรงแรม
	5	HotelsCombined	โรงแรม
3. ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	1	HotelsCombined	ร้านอาหาร
	2	Blog (บล็อก)	ร้านอาหาร
	3	Mango Travel	คาเฟ่
	4	TripAdvisor	คาเฟ่
	5	Blog (บล็อก)	เดลิเวอรี่
4. ธุรกิจนำเที่ยว	1	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ทัวร์ไทย
	2	Mango Travel	ทัวร์
	3	KKday	ข้อมูลท่องเที่ยว
	4	Klook	ทัวร์
	5	Myrealtrip	ทัวร์
5. ธุรกิจจำหน่ายสินค้าของที่ระลึก	1	KKday	ช้อปปิ้ง
	2	Korean Air	ช้อปปิ้ง
	3	HotelsCombined	ช้อปปิ้ง
	4	Shopee	ช้อปปิ้งออนไลน์
	5	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	ช้อปปิ้ง
	1	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย	กอล์ฟ, สปา

หมวดหมู่	ลำดับ	ชื่อเว็บไซต์	Keyword
6. ธุรกิจนันทนาการและสปา	2	Tourvis	กอล์ฟ
	3	Pharon Golf	กอล์ฟ
	4	Klook	สปา
	5	Agoda	สปา

ที่มา: Analyzed and concluded by the author

2.2 การสร้างคลังข้อมูลภาษา (Corpus Linguistics)

2.2.1 การดึงและรวบรวมข้อมูลคำศัพท์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการดึงและรวบรวมข้อมูลคำศัพท์จากแหล่งข้อมูลหนังสือจำนวน 5 เล่มตามขั้นตอนหลัก 2 ส่วน ดังนี้

1) การสแกนหนังสือต้นฉบับให้เป็นไฟล์ PDF โดยใช้เครื่องสแกนเนอร์ จากนั้นจึงใช้ฟังก์ชันการรู้จำตัวอักษรด้วยแสง OCR (Optical Character Recognition) เพื่อสกัดข้อความออกจากไฟล์ภาพดังกล่าว

2) การพิมพ์แก้ไขด้วยตนเองเพื่อปรับปรุงข้อความที่ผิดพลาดหรือขาดหายไป รวมถึงการพิมพ์ส่วนที่โปรแกรม OCR ไม่สามารถรู้จำได้และผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือ ขอบเขตข้อมูล และวิธีในการรวบรวมข้อมูลคำศัพท์จากแหล่งข้อมูลเว็บไซต์ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

- 1) ใช้เว็บเบราว์เซอร์ Google Chrome ในการเข้าถึงเว็บไซต์เป้าหมาย
- 2) คัดเลือกเฉพาะเนื้อหาหลักของแต่ละหน้าเว็บไซต์ที่เกี่ยวข้องตามขอบเขตของการวิจัยเท่านั้น โดยการคัดลอกโดยตรง กรณีที่เว็บไซต์มีกลไกห้ามคัดลอก หรือห้ามลากข้อมูล (Data Dragging) และพิมพ์ข้อมูลด้วยตนเองในโปรแกรม Hangul 2018

2.2.2 การตรวจสอบและแก้ไขข้อผิดพลาด

เนื่องจากอาจมีข้อผิดพลาดต่าง ๆ ปะปนอยู่ ผู้วิจัยจึงใช้ฟังก์ชันการตรวจสอบการสะกดคำ (Spelling Check) และค้นหา/แทนที่ของโปรแกรม Hangul 2018 เพื่อแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านี้โดยเฉพาะ

2.2.3 ผลสรุปคลังข้อมูล (Corpus) ที่สร้างขึ้นจากแหล่งข้อมูลทั้งสองประเภท (หนังสือและเว็บไซต์) โดยมีการจำแนกคำศัพท์ตามประเภทของ 6 ธุรกิจหลักในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มีรายละเอียดทางสถิติของข้อความ (Tokens) ดังนี้

- จำนวนพยางค์รวม (อักขระ/Syllables) : 220,657 พยางค์ (ไม่รวมการเว้นวรรค)
- จำนวนคำศัพท์รวมทั้งสิ้น (Total Word Tokens) : 66,939 คำ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 รายละเอียดสถิติของคลังข้อมูลที่ผ่านการประมวลผลและจำแนกตามธุรกิจหลัก

หมวดหมู่		A-Book	B-Book	C-Book	D-Book	E-Book	รวม (Book)	Website 1	Website 2	Website 3	Website 4	Website 5	รวม(Website)	รวมทั้งหมด
1. ธุรกิจ คมนาคม ขนส่ง	พยางค์	4,402	7,748	2,236	5,818	6,741	26,945	2,935	1,369	2,623	2,270	4,933	14,130	41,075
	คำ	1,278	2,293	725	1,719	2,035	8,050	996	427	857	706	1,393	4,379	12,429
2. ธุรกิจที่ พัก	พยางค์	1,430	3,030	905	1,803	3,764	10,932	9,540	8,843	2,109	2,989	1,232	24,713	35,645
	คำ	444	918	284	535	1,151	3,332	3,264	2,610	773	939	487	8,073	11,405
3. ธุรกิจ อาหาร และ เครื่องดื่ม	พยางค์	1,920	1,876	1,054	1,868	4,019	10,737	3,964	2,607	8,286	558	2,590	18,005	28,742
	คำ	598	559	335	570	1,216	3,278	1,237	760	2,608	210	821	5,636	8,914
4. ธุรกิจ นำเที่ยว	พยางค์	670	-	444	632	1,825	3,571	8,201	3,439	19,035	3,157	7,586	41,418	44,989
	คำ	211	-	149	193	581	1,134	2,382	1,091	5,523	1,003	2,112	12,111	13,245
5. ธุรกิจ จำหน่าย สินค้าของ ที่ระลึก	พยางค์	2,105	1,586	489	2,117	2,719	9,016	3,122	2,109	17,364	6,169	4,275	33,039	42,055
	คำ	641	508	157	672	832	2,810	926	610	5,259	1,858	1,203	9,856	12,666
6. ธุรกิจ นันทนาการ และสปา	พยางค์	-	-	-	-	96	96	3,907	9,867	9,886	1,666	2,729	28,055	28,151
	คำ	-	-	-	-	31	31	1,250	2,860	2,760	517	862	8,249	8,280
รวมพยางค์ (ไม่รวม ช่วงเว้นวรรค)		10,527	14,240	5,128	12,338	19,068	61,297	31,669	28,234	59,303	16,809	23,345	159,360	220,657
รวมจำนวนคำ		3,172	4,278	1,650	3,720	5,815	18,635	10,055	8,358	17,780	5,233	6,878	48,304	66,939

ที่มา: Analyzed and concluded by the author

3. การวิเคราะห์คลังข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์หน่วยคำ

งานวิจัยนี้ได้เลือกใช้ Kkma (Kkma Morphological Analyzer)³ เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์หน่วยคำ โดย Kkma เป็นโปรแกรมวิเคราะห์หน่วยคำภาษาเกาหลีและระบุชนิดของคำแต่ละคำในประโยคว่ามีหน้าที่ตามหลักภาษาอย่างไร (Part-of-Speech Tagging)

³ เป็นโปรแกรมที่พัฒนาโดยห้องปฏิบัติการ IDS (Intelligent Data Systems) ของมหาวิทยาลัยแห่งชาติโซล (Seoul National University)

3.2 การวิเคราะห์ความถี่และการคัดเลือกคำศัพท์ความถี่สูง

3.2.1 การวิเคราะห์ความถี่แยกตามแหล่งข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการส่งออกผลลัพธ์จากการวิเคราะห์หน่วยคำไปยังไฟล์ Microsoft Excel จากนั้นจึงใช้ฟังก์ชันตารางสรุปผล Pivot Table ของโปรแกรม Microsoft Excel เพื่อดำเนินการดังนี้

- 1) จัดเรียงความถี่ของคำศัพท์ตามชนิดของคำ (Part-of-Speech)
- 2) ใช้เครื่องมือดังกล่าวในการจัดเรียงข้อมูลตามลำดับความถี่สูง

3.2.2 การกำหนดเกณฑ์และการคัดเลือกคำศัพท์ความถี่สูง

จากการคัดเลือกคำศัพท์ที่มีความถี่ในการปรากฏตั้งแต่ 10 ครั้งขึ้นไป พบว่ามีคำศัพท์รวมทั้งสิ้น 4,132 คำ จากนั้นก็กรองคำศัพท์ดังกล่าวอย่างรอบคอบ ตามเกณฑ์การคัดเลือกคำศัพท์ดังต่อไปนี้

- 1) จำกัดชนิดของคำศัพท์แค่เฉพาะ คำนามทั่วไป (NNG) คำกริยา (VV) และ คำวิเศษณ์ (MAG)⁴
- 2) ยกเว้นคำศัพท์พื้นฐานทั่วไป
- 3) ยกเว้นคำศัพท์พยางค์เดียว
- 4) คงคำพ้องความหมาย
- 5) คัดเลือกคำพ้องรูปที่มีความหมายต่างกันโดยยึดความหมายที่ใช้บ่อยที่สุดในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการมากกว่าความหมายทั่วไป

จากกระบวนการกลั่นกรองคำศัพท์ตามเกณฑ์ข้างต้น พบรายการคำศัพท์ที่ถูกคัดเลือกจำนวนทั้งหมด 1,108 คำ ซึ่งจะถูกประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญในขั้นตอนต่อไป

4. การประเมินโดยผู้เชี่ยวชาญ

4.1 วิธีการและเกณฑ์การประเมินรายการคำศัพท์ จำนวน 1,108 คำ ผู้วิจัยได้ดำเนินการสำรวจโดยใช้แบบสอบถามในรูปแบบไฟล์ excel จัดส่งและรับคำตอบกลับทางอีเมล โดยกลุ่มผู้เชี่ยวชาญประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนภาษาเกาหลีในมหาวิทยาลัยของประเทศไทยจำนวน 4 ท่าน และอาจารย์ผู้สอนด้านการท่องเที่ยว 3 ท่าน โดยแต่ละท่านมีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี

หลังจากรวมคะแนนจากผู้เชี่ยวชาญทั้ง 7 ท่านแล้ว ผู้วิจัยดำเนินการกลั่นกรองคำศัพท์เพิ่มเติมอีกครั้งตามข้อเสนอแนะและความคิดเห็นที่เป็นเอกฉันท์ของผู้เชี่ยวชาญ โดยมีกระบวนการดังนี้

- คัดคำศัพท์ที่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำที่สุดออกจากรายการ
- แทนที่โดยปรับเปลี่ยนเป็นคำศัพท์อื่นตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

⁴ NNG, VV และ MAG เป็นชื่อ Tag เป็นรหัสกำกับชนิดของคำ (POS Tags) ในโปรแกรมวิเคราะห์ภาษาเกาหลี Kkma โดย NNG แทนคำนามทั่วไป, VV แทนคำกริยา และ MAG แทนคำวิเศษณ์

- ปรับหมวดหมู่ให้สอดคล้องกับบริบทของธุรกิจอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ
- เพิ่มคำศัพท์ใหม่ตามผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ

หลังจากผ่านกระบวนการประเมินและปรับปรุงรายการคำศัพท์ตามข้อเสนอแนะและการเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญแล้ว คำศัพท์ถูกคัดออกจำนวน 28 คำ และถูกเพิ่มเข้ามาจำนวน 87 คำ ดังนั้นคำศัพท์ที่ถูกนำไปตรวจทานและคัดเลือกในขั้นสุดท้ายจึงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,167 คำ

5. การตรวจทานและการคัดเลือกคำศัพท์ขั้นสุดท้าย

คำศัพท์ที่ผ่านกระบวนการประเมินและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะและการเห็นชอบของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 1,167 คำ ถูกนำเข้าสู่ขั้นตอนการตรวจทานขั้นสุดท้ายโดยใช้วิธีการเชิงอัตวิสัย (Subjective Method) ของผู้วิจัยอีกครั้ง ในการตรวจทานขั้นสุดท้าย มีการคัดคำศัพท์ออกจำนวน 17 คำ จำแนกตามเหตุผลดังนี้ คำซ้ำซ้อน 3 คำ คำพ้องรูป 1 คำ คำกริยาคุณศัพท์ (형용사) 3 คำ และคำศัพท์พื้นฐานทั่วไป 10 คำ ดังนั้นคำศัพท์ที่ได้รับการคัดเลือกขั้นสุดท้าย สำหรับงานวิจัยนี้จึงมีจำนวนรวมทั้งสิ้น 1,150 คำ

ผลการวิจัย

เพื่อนำเสนอผลการวิจัยเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยได้จำแนกและนำเสนอรายการคำศัพท์ที่ผ่านกระบวนการวิเคราะห์ การประเมิน และการคัดเลือกขั้นสุดท้าย จำนวนทั้งสิ้น 1,150 คำ ภายใต้อัน 3 ประเด็นหลักดังต่อไปนี้

1. รายการคำศัพท์จำแนกตามระดับของคำ (ระดับต้น ระดับกลาง และระดับสูง)

1.1 การอ้างอิงรายการคำศัพท์มาตรฐาน

งานวิจัยนี้อ้างอิงการจัดระดับของคำตามความยากง่ายตาม “งานวิจัยการประยุกต์ใช้หลักสูตรมาตรฐานภาษาเกาหลีที่ใช้สากล (ระยะที่ 4) (국제 통용 한국어 표준 교육과정 적용 연구 (4단계))” ซึ่งเผยแพร่โดยสถาบันภาษาเกาหลีแห่งชาติ ในปี ค.ศ. 2017 มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงหลักสูตรมาตรฐานโดยแบ่งระดับความสามารถของผู้เรียนออกเป็น 6 ระดับ (ระดับ 1-6) ตามมาตรฐานสากล มีการจำแนกคำศัพท์ออกเป็น 6 ระดับ มีจำนวนคำศัพท์ทั้งหมด 10,635 คำ (Kim et al., 2017)

จากการนำคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ มาจัดเป็น 3 ระดับหลัก โดยอ้างอิงการแบ่งระดับตามหลักสูตรมาตรฐานภาษาเกาหลีที่ใช้สากล (ระยะที่ 4) ส่วนคำศัพท์ที่ไม่ได้รวมอยู่ในรายการคำศัพท์มาตรฐานข้างต้น เช่น จำแนกคำศัพท์เฉพาะทางและคำยืมจากภาษาต่างประเทศไว้ในกลุ่มคำศัพท์ระดับสูง (고급) เพื่อให้ครอบคลุมคำศัพท์ที่จำเป็นในการปฏิบัติงานเฉพาะทางได้ผลลัพธ์ ดังตารางที่ 5

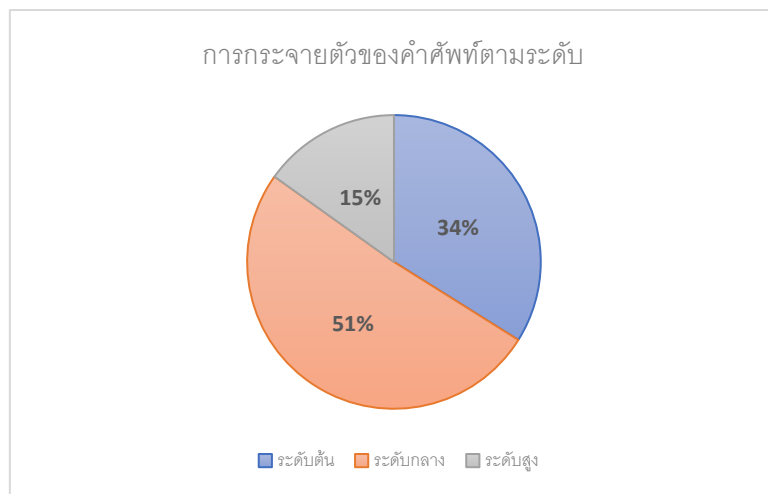
ตารางที่ 5 เกณฑ์การจำแนกตามระดับคำศัพท์พื้นฐานสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

ระดับ	คำศัพท์รวม	ระดับคำศัพท์เพื่องานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ
ระดับ 1 (1 급)	735 คำ	คำศัพท์ระดับต้น (초 급)
ระดับ 2 (2 급)	1,100 คำ	
ระดับ 3 (3 급)	1,655 คำ	คำศัพท์ระดับกลาง (중 급)
ระดับ 4 (4 급)	2,200 คำ	
ระดับ 5 (5 급)	2,365 คำ	คำศัพท์ระดับสูง (고 급)
ระดับ 6 (6 급)	2,580 คำ	
คำศัพท์ที่ไม่ได้รวมอยู่ในรายการมาตรฐาน		คำศัพท์ระดับสูง (고 급)
รวมทั้งหมด	10,635 คำ	

ที่มา: Analyzed and Concluded by the author

1.2 การกระจายตัวตามระดับความยากง่ายของคำศัพท์

ผู้วิจัยได้ดำเนินการจำแนกคำศัพท์ที่คัดเลือกมาตามระดับ ดังการกระจายตัวในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การกระจายตัวตามระดับความยากง่ายของคำศัพท์

ที่มา: Analyzed and Concluded by the author

จากการวิเคราะห์การกระจายตัวของคำศัพท์ตามระดับ จำนวน 1,150 คำ ดังภาพที่ 1 มีการกระจายตัวดังนี้

คำศัพท์ระดับต้น (초급 어휘) มีจำนวน 390 คำ คิดเป็นร้อยละ 34 ของจำนวนคำศัพท์ทั้งหมด และหากจำแนกตามระดับคำศัพท์ 6 ระดับ จะจำแนกได้เป็น ระดับ 1 (1급) จำนวน 100 คำ และ ระดับ 2 (2급) จำนวน 290 คำ มีข้อสังเกตคือ แม้ว่าในขั้นตอนการดำเนินการวิจัยได้ดำเนินการยกเว้นและคัดคำศัพท์พื้นฐานในชีวิตประจำวันทั่วไปที่ไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะทางออกไปแล้ว แต่เนื่องจากคำศัพท์เพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางวิชาชีพยังมีความทับซ้อนกับคำศัพท์พื้นฐานบางส่วน จึงทำให้คำศัพท์ส่วนหนึ่งยังถูกจัดอยู่ในหมวดคำศัพท์ระดับต้นเพื่อสนับสนุนการสื่อสารขั้นพื้นฐานที่สุดในงานบริการ

คำศัพท์ระดับกลาง (중급 어휘) มีจำนวน 586 คำ คิดเป็นร้อยละ 51 ของจำนวนคำศัพท์ทั้งหมด หากจำแนกตามระดับคำศัพท์ 6 ระดับ จะจำแนกได้เป็น ระดับ 3 (3급) จำนวน 392 คำ และระดับ 4 (4급) จำนวน 194 คำ จากผลการวิเคราะห์ คำศัพท์ระดับกลางมีสัดส่วนสูงสุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าเป็นชุดคำศัพท์ที่จำเป็นที่สุดสำหรับการปฏิบัติงานบริการและการสื่อสารตามขั้นตอนมาตรฐานในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ คำศัพท์กลุ่มนี้ครอบคลุมหน้าที่สำคัญในการจัดการ เช่น การเช็คอิน-เช็คเอาท์ การสั่งอาหาร หรือการให้ข้อมูลเชิงลึกในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการปฏิบัติงานบริการในชีวิตประจำวัน

คำศัพท์ระดับสูง (고급 어휘) มีจำนวน 174 คำ คิดเป็นร้อยละ 15 ของจำนวนคำศัพท์ทั้งหมด หากจำแนกตามระดับคำศัพท์ 6 ระดับ จะจำแนกได้เป็น ระดับ 5 (5급) จำนวน 136 คำ และระดับ 6 (6급) จำนวน 38 คำ คำศัพท์ระดับสูงมีความสำคัญอย่างยิ่งแม้ว่าจะมีสัดส่วนน้อยที่สุดเนื่องจากเป็นกลุ่มคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสถานการณ์ที่ซับซ้อนและการให้ข้อมูลเชิงลึก รวมถึงคำศัพท์เฉพาะทางที่ไม่ได้อยู่ในรายการมาตรฐาน

คำศัพท์ที่ใช้มากที่สุดสำหรับการปฏิบัติงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการขั้นพื้นฐานคือ คำศัพท์ระดับกลาง (중급 어휘) อย่างไรก็ตาม เพื่อให้การปฏิบัติงานของบุคลากรบริการเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพในการรับมือกับความหลากหลายของสถานการณ์ จำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องมีการเรียนรู้คำศัพท์ระดับสูง (고급 어휘) ควบคู่ไปด้วย

2. รายการคำศัพท์จำแนกตามชนิดของคำ (Part-of-Speech)

2.1 เกณฑ์การจำกัดและคัดเลือกชนิดของคำ

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการจำกัดและคัดเลือกชนิดของคำศัพท์ที่นำมาวิเคราะห์ความถี่และคัดเลือกไว้เฉพาะ 3 ชนิดหลัก ตามความสำคัญในบริบทงานบริการ

1) คำนามทั่วไป (NNG) : คำศัพท์ที่จำเป็นสำหรับการระบุบุคคล สถานที่ วัตถุและแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับงานบริการ

2) คำกริยา (VV) : คำศัพท์ที่สำคัญสำหรับการแสดงการกระทำ การเคลื่อนไหวและขั้นตอนการบริการ

3) คำวิเศษณ์ (MAG) : คำศัพท์ที่จำเป็นสำหรับการขยายความหรือระบุรายละเอียดของการกระทำหรือสภาวะในการสื่อสาร

คำศัพท์ที่นอกเหนือจากชนิดของคำที่กำหนดข้างต้น ได้ถูกคัดออกจากการวิเคราะห์รายการคำศัพท์ขั้นสุดท้าย เพื่อให้รายการคำศัพท์มีความเฉพาะเจาะจงและตรงตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

2.2 ผลการจำแนกคำศัพท์ตามชนิดของคำ

ผู้วิจัยคัดเลือกคำศัพท์ในขั้นสุดท้าย จำนวน 1,150 คำ ตามชนิดของคำ และได้ผลลัพธ์ดังนี้ คำนามทั่วไป (NNG) จำนวน 994 คำ ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 86.4 ของรายการคำศัพท์ทั้งหมด สอดคล้องกับลักษณะของภาษาเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะที่มักเน้นคำศัพท์ประเภทคำนามเพื่อระบุสิ่งของ สถานที่ และแนวคิดเชิงธุรกิจ คำกริยา (VV) จำนวน 122 คำ คิดเป็น ร้อยละ 10.6 ซึ่งเป็นคำสำคัญที่ใช้แสดงกระบวนการทำงานและการให้บริการ และคำวิเศษณ์ (MAG) จำนวน 34 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.0 ใช้เพื่อเพิ่มรายละเอียดและขยายความในการสื่อสารให้มีความชัดเจนยิ่งขึ้น

3. รายการคำศัพท์จำแนกตามหมวดหมู่ธุรกิจในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ

ผู้วิจัยได้คัดเลือกคำศัพท์โดยยึดเกณฑ์ 4 ประการตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัยที่กำหนดไว้ คือ ความถี่สูง (고빈도) ความคุ้นเคยและความทันสมัย (친숙성 및 시대성) ความจำเป็นและประโยชน์ในการใช้งานจริง (필요성 및 활용성) และความเกี่ยวข้องกับหัวข้อ (주제 관련성) โดยให้ความสำคัญอย่างมากกับเกณฑ์ด้านความจำเป็นและประโยชน์ในการใช้งานจริง และความเกี่ยวข้องกับหัวข้อเพื่อมุ่งเน้นคำศัพท์ที่ใช้ในการสื่อสารและการปฏิบัติงานจริงในสถานการณ์ต่าง ๆ ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการโดยตรง

จากการดำเนินการคัดเลือกตามหมวดหมู่ธุรกิจข้างต้น จนถึงการคัดเลือกคำศัพท์ขั้นสุดท้าย พบว่ามีคำศัพท์รวมทั้งสิ้น 1,150 คำ โดยคำศัพท์เหล่านี้ได้รับการจัดหมวดหมู่ตามขอบเขตธุรกิจทั้ง 6 ด้าน รวมถึงหมวด “อื่น ๆ” ซึ่งเพิ่มเข้ามาตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญเพื่อให้ครอบคลุมคำศัพท์ที่ใช้ร่วมกันในหลายภาคส่วน ดังแสดงในตารางที่ 6 และ 7

ตารางที่ 6 รายละเอียดจำนวนคำศัพท์ในแต่ละหมวดหมู่ธุรกิจ

ลำดับ	หมวดหมู่ธุรกิจ	จำนวนคำศัพท์
1	ธุรกิจคมนาคมขนส่ง	178
2	ธุรกิจที่พัก	86
3	ธุรกิจอาหารและเครื่องดื่ม	76
4	ธุรกิจนำเที่ยว	577
5	ธุรกิจจำหน่ายสินค้าและของที่ระลึก	126
6	ธุรกิจนันทนาการและสปา	58
7	อื่น ๆ	49
	รวมทั้งหมด	1,150

ที่มา : Analyzed and Concluded by the author

ตารางที่ 7 รายการคำศัพท์ฉบับสมบูรณ์ที่จำแนกตามประเภทธุรกิจ

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
1	ธุรกิจ คมนาคม ขนส่ง 178 คำ	갈아타다, 개찰구, 거리, 검사대, 게이트, 경로, 경비, 경유, 경차, 고속, 고속도로, 고장, 공항, 과태료, 관광버스, 교차로, 교통, 교통사고, 교통수단, 교통편, 구역, 국가, 국내, 국내선, 국제공항, 국제선, 귀국, 금연석, 급행, 기내, 기내식, 기장, 난기류, 노선, 누르다, 담요, 대형, 대형차, 도시, 도착, 도착지, 두통약, 드라이빙, 등받이, 렌터카, 렌트, 막차, 매다, 멀미, 멀미약, 면허증, 목적지, 몰다, 발권, 배송, 배차, 벨트, 변속기, 보관함, 보안, 보트, 복도석, 바다, 비상구, 비자, 비즈니스석, 비행, 비행시간, 사고, 선반, 세관, 셀프, 셔틀버스, 소지품, 소형차, 수단, 수속, 수하물, 순환, 승강장, 승객,

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
		승무원, 승차권, 승차하다, 시트, 신호등, 안전벨트, 여권, 연결, 연착, 열차, 예매, 오일, 왕복, 왕복표, 요금, 운반, 운송, 운전, 운행, 위탁, 유류, 유아, 이륙, 이어폰, 이코노미석, 인원, 일등석, 일반석, 일행, 입국, 장거리, 전동차, 전역, 전철, 접이식, 정거장, 정류장, 정차, 젖히다, 종착지, 좌석, 주소, 주유소, 주차, 주차장, 준수하다, 중형차, 지방, 지속, 지역, 지연, 직항, 짐칸, 차량, 착륙, 창가석, 첫차, 초과, 출구, 출국, 출발, 출발일, 출발지, 출입국, 취소, 카트, 칸, 크기, 탑승, 탑승객, 탑승구, 탑승권, 터미널, 통과하다, 통로, 통로석, 트렁크, 티켓, 편도, 표시등, 표지판, 플랫폼, 픽업, 하차하다, 할증료, 항공, 항공권, 항공기, 항공료, 항공사, 항공편, 헤드폰, 확인, 환승, 휘발유, 휴게소, 흡연석
2	ธุรกิจที่พัก 86 คำ	객실, 게스트, 게스트하우스, 고치다, 귀중품, 규정, 깨우다, 다과, 닭다, 도보, 디렉스룸, 디파짓, 라운지, 럭셔리, 로비, 룸서비스, 리조트, 머물다, 먹거리, 면적, 모닝콜, 묵다, 발견, 베개, 변기, 보증금, 복도, 볼거리, 부대시설, 빈방, 샴푸, 성급, 세탁, 수건, 숙박, 숙박료, 숙박비, 숙소, 스위트룸, 슬라이퍼, 식탁, 식품, 싱글룸, 싱글베, 업그레이드, 에어컨, 연회장, 온도, 욕실, 욕조, 인실, 인테리어, 입실, 자동, 장식,

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
		전등, 전망, 제공, 조식, 중심부, 짐, 청소, 체크아웃, 체크인, 치약, 치우다, 침구, 침대, 타월, 퇴실, 투숙, 투숙객, 트윈룸, 트윈베드, 특급, 편리, 프런트, 해변, 호스텔, 호실, 호텔, 홀, 확정, 휴양지, 흡연, 흡연실
3	ธุรกิจ อาหารและ เครื่องดื่ม 76 คำ	계산서, 굵다, 나이프, 냅킨, 다이닝, 달걀, 디저트, 레스토랑, 맛보다, 매너, 메뉴, 메뉴판, 미식가, 바다, 바로, 반찬, 배달, 뷔페, 비건, 뿌리다, 사이드, 샌드위치, 샐러드, 생선, 생수, 석식, 설탕, 성분, 소스, 수프, 숟가락, 술집, 스테이크, 스파게티, 시식하다, 식사, 썰다, 알레르기, 알코올, 양식, 양파, 얼음, 예약자, 와인, 요리, 원조, 위스키, 음료, 음식점, 자판기, 재료, 정통, 주류, 주문, 중식, 즉석, 채식, 채식주의, 채식주의자, 치즈, 카운, 카페, 칵테일, 커플, 탄산음료, 테이블, 패스트푸드점, 편의점, 포크, 푸딩, 해산물, 햄버거, 향신료, 홍차, 후식, 후추
4	ธุรกิจนำ เที่ยว 577 คำ	가득, 가이드, 가입하다, 가장, 가져가다, 가져다주다, 가져오다, 각종, 감각, 값, 강조, 갖추다, 개발, 개별, 개인, 개장, 개최, 갤러리, 거의, 거절, 거주, 건의, 걸치다, 검색, 결과, 결정, 결합, 경기, 경우, 경험, 계약, 계약금, 계정, 계획, 고객, 고대, 고도, 고려, 고르다, 고요, 곧, 공간, 공식, 공유, 공지,

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
		과정, 관광, 관광객, 관광명소, 관광지, 관람, 관련, 관리, 관심, 관심거리, 구경, 구비, 구성, 구조, 구하다, 국왕, 국제, 규모, 규칙, 그러다, 글로벌, 금, 금액, 금연, 금지, 기간, 기기, 기능, 기록, 기본, 기본요금, 기술, 기준, 기한, 깨다, 꼽히다, 짝, 끌다, 끼다, 나누다, 나머지, 나이트클럽, 나타나다, 남기다, 남다, 남성, 내려가다, 내부, 내용, 넘다, 넘치다, 놓치다, 누리다, 느끼다, 느낌, 다가오다, 단계, 단점, 단체, 달리다, 담다, 담당자, 당사, 당일, 대금, 대기, 대기자, 대부분, 대비, 대신, 대여, 대체, 대표, 대회, 더불다, 데리다, 도심, 도와주다, 도움, 도움말, 도전, 독립, 동반, 동시, 동전, 동행, 둘러보다, 들다, 등급, 등록, 따로, 따르다, 떨어지다, 뜨는, 또한, 뜨다, 로컬, 리스트, 마감, 마련, 마음, 마지막, 만료, 만족, 만족도, 말씀, 맞추다, 맞춤, 맡기다, 매력, 매표소, 먼저, 멈추다, 메시지, 메인, 며칠, 명단, 명문, 명성, 명소, 모두, 모시다, 모이다, 목록, 무료, 문의, 문제, 문화, 물품, 미리, 미술관, 민족, 믿다, 밋, 박물관, 반납, 반려, 반입, 반환, 받아들이다, 발급, 발생, 발전, 방문, 방문객, 방법, 방식, 방지, 방향, 배정, 버튼, 벌금, 범위, 벗어나다, 변경, 변동, 별도, 보관, 보관소, 보상, 보장, 보통,

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
		보험, 보험료, 보호, 복귀, 복장, 부과, 부담, 부분, 부족, 부치다, 부탁, 북부, 분실하다, 분위기, 불가, 불교, 불리다, 불법, 불상, 불편, 봄비다, 비교, 비밀, 비용, 비즈니스, 비하다, 빠지다, 빠다, 사업자, 사용, 사원, 사이, 사인하다, 사전, 사정, 사항, 사회, 살펴보다, 상급, 상태, 상황, 생각, 생년월일, 생산, 서류, 서명, 서비스, 선발, 선사, 선정, 선호, 선호도, 설계, 설립, 성과, 성인, 성장, 성장세, 성함, 세계, 세기, 세우다, 세트, 센트럴, 소비자, 소요, 속도, 쇼, 수도, 수락, 수령, 수리, 수용, 수정, 수족관, 수준, 수표, 숙련, 스트레스, 승인, 시각, 시간표, 시기, 시내, 시대, 시설, 시청, 식물, 신고, 신분증, 신청, 싨다, 실내, 실례, 실용, 아동, 아웃, 아이템, 안내소, 안전, 알리다, 알아보다, 야간, 야외, 어른, 어린이, 언급, 얻다, 업로드, 에너지, 엔터테인먼트, 여부, 여성, 여행객, 여행사, 여행자, 여행지, 역사, 역사박물관, 역시, 연락, 연락처, 연령, 연장, 연중무휴, 열대, 열리다, 영업, 영업시간, 예방, 예상, 예술, 예약, 예약객, 예정, 오래, 온라인, 올라가다, 올리다, 옮기다, 옵션, 완료, 완벽, 완성, 완전, 완전히, 완화, 왕, 왕국, 왕궁, 왕실, 왕조, 외부, 요건, 요구, 요청, 용품, 운영, 원하다, 원화, 위반, 위약금,

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
		위치, 위하다, 유료, 유의, 유적, 유지, 유형, 유효, 응답, 의무, 의미, 의하다, 이끌다, 이동, 이루다, 이루어지다, 이르다, 이미지, 이어지다, 이용, 이제, 인기, 인상, 인용, 인증, 인하다, 일반, 일부, 일어나다, 일정, 일정표, 일차, 잃어버리다, 입구, 입력, 입장권, 입장료, 자리, 자연, 자유, 자체, 작동, 작성, 작품, 잡다, 장기, 장점, 장치, 재확인, 저장, 적용, 전문, 전시, 전액, 전용, 전자, 전장, 전체, 전통, 절, 절차, 접근, 접수, 정리, 정보, 정신, 정원, 정책, 정치, 정하다, 제안, 제외, 제출, 제한, 조정하다, 조화, 조회, 종류, 종업원, 종합, 주간, 주고받다, 주머니, 주목, 주변, 주의, 주제, 주중, 준비, 줄이다, 중간, 중심지, 중앙, 즐거움, 즐기다, 증명서, 증빙, 지나가다, 지내다, 지니다, 지도, 지원, 지점, 지정, 지키다, 지폐, 직원, 직접, 진입, 진행, 짓다, 찍다, 차다, 차지, 참고, 참여, 창고, 찾아보다, 채우다, 책임, 책자, 처리, 청구, 체증, 체크, 체험, 초대, 최대, 최소, 최신, 최초, 추가, 추천, 축제, 출입, 출처, 취급, 취미, 취소료, 취향, 친절, 카테고리, 컨셉, 콘텐츠, 클래스, 클래식, 탑, 탕, 태국인, 통보, 통화, 투어, 특별, 특별히, 특색, 특징, 특히, 파다, 파손, 패키지, 편의, 펼쳐지다, 평온, 평일, 폐점, 포함, 표시, 표현,

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
		풀다, 품목, 프리미엄, 플라자, 필수, 필요, 하루, 함께, 합류, 해결, 해당, 해외, 해외여행, 해제, 행사, 향상, 허가, 허용, 현금, 현대, 현재, 현지, 현지인, 호수, 혹은, 환경, 환급, 환영, 환율, 환전, 환전소, 활동, 활용, 회원, 효과, 후기, 휴무일, 휴업, 흥미, 흥정
5	ธุรกิจ จำหน่าย สินค้าของที่ ระลึก 126 คำ	가격, 가격대, 가격표, 가전제품, 가정용품, 가족, 견직물, 결제, 계산, 계산대, 계산원, 공동품, 공예품, 관세, 교환, 구매, 구입, 귀금속, 기념품, 기념품점, 꿀, 넥타이, 노점, 노트북, 담배, 도매, 도자기, 돌려받다, 동양, 디자이너, 디자인, 링크, 마스크, 마켓, 만료일, 매장, 메이크업, 멤버십, 면세, 면세점, 면세품, 명세서, 명품, 모양, 물, 반바지, 반품, 배터리, 보석, 봉투, 부가가치세, 부가세, 브랜드, 블라우스, 사은품, 상자, 상점, 상품, 색깔, 색상, 서적, 세금, 세일, 소매, 쇼핑, 쇼핑객, 쇼핑몰, 쇼핑센터, 수공예, 수공예품, 슈퍼마켓, 스타일, 신고서, 신용카드, 실크, 안내, 액세서리, 야시장, 약관, 어울리다, 영수증, 예술품, 우편, 의류, 이벤트, 입점, 잔돈, 장난감, 점원, 제품, 지불, 직불, 착용, 청바지, 체인점, 체크카드, 치르다, 치수, 카메라, 쿠폰, 크림, 키링, 탈의실, 텍스리펀, 특가, 판매,

ลำดับ	หมวดหมู่	รายการคำศัพท์
		판매대, 판매원, 판매점, 패션, 패션몰, 포장, 포함되다, 품질, 품질, 프로모션, 피팅룸, 할부, 할인, 할인권, 할인점, 핸드백, 향수, 혜택, 화장품, 환불
6	ธุรกิจ นันทนาการ และสปา 58 คำ	강하게, 고급, 골퍼, 골프, 골프공, 골프백, 골프장, 골프채, 골프텔, 그린피, 근육, 대마초, 마사지, 마사지사, 목적, 미용, 발마사지, 벙커, 부드럽게, 뷰티, 세계, 수상, 스킨케어, 스트레칭, 스파, 스포츠, 아로마마사지, 약하게, 오일마사지, 온천, 요가, 요법, 입욕, 장갑, 질병, 치다, 치료, 치료법, 카트비, 캐디, 캐디피, 컨디션, 클럽, 통증, 트리트먼트, 티업, 티, 프로샵, 피, 피부, 피트니스, 허브, 허브찜질, 헬스, 혈액, 활력, 효능, 휴식
7	อื่น ๆ 49 คำ	가성비, 가지다, 거스름돈, 구체, 기타, 긴급, 널리, 노력, 다소, 대하다, 더하다, 덜, 물론, 미만, 반드시, 복사, 비교적, 비상, 사본, 상세, 선금, 선택, 세부, 수수료, 순서, 시스템, 여전히, 예약금, 예절, 이상, 이하, 일전, 잇다, 잘못, 잠시, 정도, 제도, 조건, 즉시, 지참하다, 차례, 차이, 최고, 태도, 통하다, 편안, 표기, 형태, 효율
รวม		1,150 คำ

ที่มา : Analyzed and Concluded by the author

สำหรับรายการคำศัพท์ฉบับสมบูรณ์ ซึ่งประกอบด้วยข้อมูลรายละเอียด ได้แก่ คำศัพท์ภาษาเกาหลี คำแปลภาษาไทยและภาษาอังกฤษ การจำแนกระดับความยากง่ายของคำศัพท์ และการระบุชนิดของคำ (Part-of-Speech) ผู้วิจัยได้ดำเนินการรวบรวมและนำเสนอไว้ในส่วน ภาคผนวก ก ถึง ภาคผนวก ค เพื่อความสะดวกในการสืบค้นและนำไปประยุกต์ใช้ประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป

อภิปรายผล

จากการดำเนินงานวิจัย มีประเด็นสำคัญที่นำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ความสอดคล้องระหว่างคลังข้อมูลและสถานการณ์จริง

รายการคำศัพท์ 1,150 คำที่คัดเลือกได้นั้นมีความสอดคล้องระหว่างข้อมูลเชิงปริมาณ (ความถี่) และเชิงคุณภาพ (ความเห็นผู้เชี่ยวชาญ) โดยเฉพาะคำศัพท์ในหมวดธุรกิจนำเที่ยวที่มีปริมาณคำศัพท์สูงที่สุด สะท้อนให้เห็นว่าการบรรยายข้อมูลเชิงลึกเป็นภาระงานหลักที่ต้องการคลังคำศัพท์ที่กว้างขวาง สามารถนำข้อมูลนี้ไปใช้ในการออกแบบคู่มือการปฏิบัติงานมาตรฐานสำหรับมัคคุเทศก์และพนักงานต้อนรับ เพื่อให้การสื่อสารข้อมูลด้านการท่องเที่ยวได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

1. นัยสำคัญของคำศัพท์ระดับกลาง

การที่คำศัพท์ระดับกลางมีสัดส่วนสูงที่สุดถึงร้อยละ 51 แสดงให้เห็นว่าความสามารถทางภาษาที่จำเป็นในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการไม่ได้จำกัดเพียงแค่การสื่อสารขั้นพื้นฐาน แต่เป็นระดับที่สามารถรับมือกับความซับซ้อนของการบริการได้ ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำข้อมูลนี้เป็นเกณฑ์ในการจัดทำหลักสูตรด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการและการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวได้

2. บทบาทของคำนามทั่วไปในการสื่อสารวิชาชีพ

สัดส่วนของคำนามทั่วไป (NNG) ที่สูงถึงร้อยละ 86.4 สะท้อนให้เห็นว่าองค์ประกอบสำคัญในการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวคือการระบุตัวตนของวัตถุ สถานที่ และแนวคิดที่เป็นสากล ซึ่งภาคธุรกิจสามารถนำรายการคำนามเหล่านี้ไปใช้ในการพัฒนาสื่อประชาสัมพันธ์และป้ายสัญลักษณ์ที่จำเป็นได้

3. การบูรณาการคำศัพท์พื้นฐานและคำศัพท์เฉพาะทาง

แม้จะมีการยกเว้นคำศัพท์พื้นฐานทั่วไปออกไปบางส่วน แต่ผู้วิจัยยังคงคำศัพท์พื้นฐานที่มีความเกี่ยวข้องกับงานบริการเอาไว้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดที่ว่า การจำแนกคำศัพท์เฉพาะออกจากคำศัพท์ทั่วไปอย่างเด็ดขาดนั้นทำได้ยาก และการคงคำศัพท์พื้นฐานที่จำเป็นไว้จะช่วยให้การสื่อสารในงานบริการสั้นไหลและมีประสิทธิภาพมากขึ้น สามารถนำผลการวิจัยนี้ไปใช้ในการพัฒนาหลักสูตร เช่น การสร้างบทเรียนสถานการณ์จำลองที่ร้อยเรียงคำศัพท์พื้นฐานและศัพท์เทคนิคเข้าด้วยกัน แทนการท่องจำแยกเป็นคำ ๆ

การพัฒนารายการคำศัพท์นี้จึงไม่ใช่เพียงการรวบรวมข้อมูลทางภาษาศาสตร์ แต่เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญต่ออุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย ข้อมูลเหล่านี้สามารถส่งต่อไปยังหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อนำไปประโยชน์ต่อไป

บทสรุป

งานวิจัยฉบับนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อคัดเลือกและสร้างรายการคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ โดยมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายที่เป็นบุคลากรในหน่วยงานบริการชาวไทย ซึ่งถือเป็นการต่อยอดจากการเรียนภาษาเกาหลีระดับพื้นฐานสู่การประยุกต์ใช้ในระดับวิชาชีพเฉพาะทาง แม้ว่าขอบเขตของ “ภาษาเกาหลีสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ” จะเป็นแนวคิดที่ค่อนข้างใหม่ในบริบทการสอนภาษาเกาหลีในประเทศไทย เนื่องจากที่ผ่านมาการศึกษาคำศัพท์ภาษาเกาหลีส่วนใหญ่ มักมุ่งเน้นไปที่ภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (Korean for General Purposes: KGP) แต่งานวิจัยฉบับนี้ได้ชี้ให้เห็นถึงความจำเป็นเชิงประจักษ์ในการจัดการศึกษาด้านภาษาเกาหลีเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะ (Korean for Specific Purposes: KSP) เพื่อยกระดับสมรรถนะการสื่อสารของบุคลากรในอุตสาหกรรมให้สูงขึ้น และรองรับการขยายตัวของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการภายในประเทศที่ต้องใช้ภาษาเกาหลีในการสื่อสาร

งานวิจัยนี้ได้ดำเนินการรวบรวมคำศัพท์และวิเคราะห์ความถี่ของคำศัพท์พื้นฐานภาษาเกาหลีสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการผ่านระเบียบวิธีวิจัยทางคลังข้อมูลภาษา (Corpus Linguistics) บูรณาการร่วมกับการประเมินความสำคัญโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้มั่นใจว่ารายการคำศัพท์ที่ได้นั้นสามารถนำไปปฏิบัติงานได้จริง สอดคล้องกับบริบทของธุรกิจท่องเที่ยวในประเทศไทย จากนั้น นำรายการคำศัพท์มาจำแนกออกเป็น 3 หมวดหมู่ ได้แก่ 1) จำแนกตามระดับความยากง่าย 2) จำแนกตามชนิดของคำ 3) จำแนกตามหมวดหมู่ธุรกิจงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ เพื่อเป็นรากฐานในการพัฒนาสื่อการสอนต่อไป ข้อสังเกตที่สำคัญพบว่า รายการคำศัพท์จำแนกตามระดับความยากง่ายของคำมีคำศัพท์ระดับกลางเป็นสัดส่วนสูงที่สุด รายการคำศัพท์จำแนกตามชนิดของคำมีคำนามทั่วไปเป็นสัดส่วนสูงที่สุด และรายการคำศัพท์จำแนกตามหมวดหมู่ธุรกิจมีคำศัพท์หมวดธุรกิจนำเที่ยวเป็นสัดส่วนสูงที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

สถาบันการศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องสามารถนำรายการคำศัพท์ 1,150 คำไปใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดทำตำราเรียนหรือพจนานุกรมศัพท์เฉพาะทางสำหรับงานอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการในประเทศไทย นอกจากนี้ผู้สอนยังสามารถนำผลของการวิจัยไปใช้ในการจัดลำดับการสอนคำศัพท์ระดับต้น

ระดับกลาง และระดับสูง รวมถึงใช้การจำแนกคำศัพท์ตามหมวดหมู่ธุรกิจเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกันได้ง่ายขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการคัดเลือกคำศัพท์ที่เฉพาะเจาะจงกับประเภทของสถานที่ท่องเที่ยว เช่น คำศัพท์ด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ หรือคำศัพท์ด้านอุทยานแห่งชาติ เพื่อให้รายการคำศัพท์มีความสมบูรณ์มากขึ้น

2.2 ควรมีการรวบรวมคลังข้อมูลจากการบันทึกเสียงการปฏิบัติงานจริงของบุคลากรในงานบริการด้านต่าง ๆ มาวิเคราะห์เพิ่มเติมเพื่อให้ได้คำศัพท์ที่สะท้อนการสื่อสารงานได้ดียิ่งขึ้น

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลงไปได้ด้วยดีด้วยความกรุณาและการสนับสนุนจากหลายฝ่ายผู้วิจัยขอขอบคุณ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทยที่ได้มอบทุนสนับสนุนการวิจัย ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การดำเนินงานวิจัยครั้งนี้สำเร็จสมบูรณ์ ทั้งนี้ ในกระบวนการศึกษาวิจัย ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอรับการรับรองจริยธรรมและจรรยาบรรณทางวิชาการเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ขอขอบคุณ อาจารย์มยของชิก ยุน ที่ได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ สนับสนุนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตลอดจนให้คำปรึกษา แนะนำ และตรวจทานแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่

ขอขอบคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่าน ที่กรุณาสละเวลาในการประเมินเครื่องมือวิจัย พร้อมทั้งให้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นอันทรงคุณค่า ซึ่งช่วยให้งานวิจัยฉบับนี้มีความสมบูรณ์และถูกต้องตามหลักวิชาการยิ่งขึ้น

สุดท้ายนี้ ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะก่อให้เกิดคุณค่าและประโยชน์ต่อวงการวิชาการ ตลอดจนผู้ที่สนใจศึกษาในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยวและบริการ หากมีข้อบกพร่องประการใด ผู้วิจัยขออภัยมา ณ ที่นี้ และขออภัยรับคำแนะนำเพื่อนำไปปรับปรุงในโอกาสต่อไป

บรรณานุกรม

Aroonmanakun, W. (2002). *Corpus linguistics*. Faculty of Arts, Chulalongkorn University.

<https://www.arts.chula.ac.th/~ling/contents/File/CorpLingII.pdf> [in Thai]

Bunyarat, P. (2020). A corpus-based study of specialized vocabularies in industrial work for developing industrial word lists of English for science and technology class. *Journal of Language and Culture*, 39(2), 122–151. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JLC/article/download/248689/167467> [in Thai]

- Choi, J. W. (2014). *Theory and practice of corpus linguistics*. *Sae Guk-eo Saeng-hwal (New Korean Language Life)*, 24(1), 5–23. [in Korean]
- Duddley-Evans, T. and St John, M. J. (1998). *Developments in English for Specific Purposes*. Cambridge University Press.
- Folse, K. (2004). *Myths about teaching and learning second language vocabulary: What research says*. *TESL Reporter*, 37(2), 1–13. <https://www.solidmemor.com/assets/pdf/Folse-2004-MythsAboutTeachingAndLearningSecondLanguageVocabulary.pdf>
- Hetthong, R. (2020). *The English use problems of tourist guides in the Southern Gulf of Thailand provincial cluster*. *Humanities and Social Sciences Journal, Ubon Ratchathani Rajabhat University*, 11(1), 135–150. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/humanjubru/article/view/208939> [in Thai]
- Kalapan, A. (2021). *A study on fundamental vocabulary selection for the development of Thailand's universities' business Korean curriculum—Focusing on the K-beauty field* [Master's thesis, Busan University of Foreign Studies]. <https://www.riss.kr/link?id=T15888076> [in Korean]
- Kiaer, J. (2018). *The evolution of Korean–English words in global Korea*. Routledge.
- Kiatcharas, T. (2011). *A study of English communication problems between Thai cabin crews and Korean passengers* [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. http://thesis.swu.ac.th/swuthesis/Bus_Eng_Int_Com/Thiyapa_K.pdf
- Kim, J. S., et al. (2017). *A study on the application of the international standard Korean language education curriculum (phase 4)* [Research report]. National Institute of Korean Language. <https://kleocean.com/wp-content/uploads/2023/04/2017%EB%85%84-%EA%B5%AD%EC%A0%9C-%ED%86%B5%EC%9A%A9-%ED%95%9C%EA%B5%AD%EC%96%B4-%ED%91%9C%EC%A4%80-%EA%B5%90%EC%9C%A1%EA%B3%BC%EC%A0%95-%EC%A0%81%EC%9A%A9-%EC%97%B0%EA%B5%AC4%EB%8B%A8%EA%B3%84.pdf> [in Korean]

- Kim, M. S. (2010). *A study on selection of fundamental vocabularies for teaching business Korean* [Master's thesis, Ewha Womans University] [https://www.riss.kr/link?id= T12115200](https://www.riss.kr/link?id=T12115200) [in Korean]
- Kim, Y. J. (2007). *A study of the teaching methods in the Korean lexical field specific to occupations* [Master's thesis, Sangmyoung University]. <https://www.riss.kr/link?id=T11054940> [in Korean]
- Kuosuwan, B. (2016). *The readiness of English communication skills of tourism employees in Bangkok for entering the ASEAN community. International Journal of Environmental and Science Education, 11*(16), 12903–12907. http://www.ijese.net/makale_indir/IJESE_1761_article_586fe89e9753a.pdf
- Lee, K. H., & Lee, N. H. (2025). *Applying cultural-historical activity theory to understand Korean tourists' experiences with language translation applications. Current Issues in Tourism, 1–18.* <https://doi.org/10.1080/13683500.2025.2464773>
- Lee, M. H. (2003). *Research on Korean for occupational purposes: Examination of the current state of the education and the development of business Korean. International Korean Language Education Association, 14*(2), 227–253. [https://kiss.kstudy.com/ Detail/Ar?key=2262425](https://kiss.kstudy.com/Detail/Ar?key=2262425) [in Korean]
- Lee, S. J. (2012). *A selection and analysis of IT fundamental vocabularies for occupational Korean language education* [Master's thesis, Yonsei University]. <https://www.riss.kr/link?id=T12943368> [in Korean]
- Liu, Y. (2018). *A study on selection of Korean basic vocabulary for Chinese tourist interpretational purpose learners* [Master's thesis, Inha University]. <https://www.riss.kr/link?id=T14890354> [in Korean]
- Ministry of Tourism and Sports. (2025). *International tourist arrivals to Thailand, Jan. - Dec. 2024P.* <https://www.mots.go.th/news/category/759> [in Thai]
- Nation, I. S. P. (2001). *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge University Press.
- Nation, I. S. P. (2016). *Making and using word lists for language learning and testing*. John Benjamins Publishing Company. <https://doi.org/10.1075/z.208>

- National Institute of Korean Language. (2024). *Loanword orthography* (*외래어 표기법*). Retrieved February 27, 2026, from https://www.korean.go.kr/front/page/pageView.do?page_id=P000104&mn_id=97 [in Korean]
- Lawrence, B. J. (2012). *The Korean English linguistic landscape*. *World Englishes*, 31(1), 70–92. <https://doi.org/10.1111/j.1467-971X.2011.01741.x>
- Promariya, M. (2023). *The study of government measures to solving labour shortage problems in the tourism industry: A case study in hotel and accommodation business, Phuket, Thailand* [Master's thesis, Srinakharinwirot University]. <https://ir-ithesis.swu.ac.th/dspace/handle/123456789/2784> [in Thai]
- Schmitt, N. (2010). *Researching vocabulary: A vocabulary research manual*. Palgrave Macmillan. <https://doi.org/10.1057/9780230293977>
- Sengchuen, N. (2022). *A corpus-based study of TOEIC listening vocabulary for developing TOEIC listening word list for the listening exam*. *The Golden Teak: Humanities and Social Science Journal*, 29(1), 74–90. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/tgt/article/view/264293/177641> [in Thai]
- Seo, S. K., & Han, Y. G. (1999). *Introduction to Korean language information science* (*국어정보학 입문*). Thaeaksa. [in Korean]
- Krungthep Turakij. (2023, January 18). *Service-tourism sector in crisis due to labor shortage*. <https://www.bangkokbiznews.com/business/economic/1048542> [in Thai]
- Sinhaneeti, O. (1981). *A specialized English word list for the tourism and hospitality industry* [Unpublished master's thesis]. Mahidol University.
- Prachachat Turakij Online. (2025, August 8). *South Korea invades Thai tourism market, annual arrivals expected to reach 360,000*. <https://www.prachachat.net/tourism/news-1861675> [in Thai]

- Suthisom, P. (2020). *A list of 1,000 basic vocabulary items for teaching and learning the course "Science and technology for quality of life and society" (SC 103) for Chinese students using Thai as a second language at Dhurakij Pundit University*. *Suthiparithat Journal*, 29(92), 294–303. <https://so05.tci-thaijo.org/index.php/DPUSuthiparithatJournal/article/view/244531> [in Thai]
- Intellify Global. (n.d.). *Thailand tourism industry outlook 2025–2030*. Retrieved August 11, 2025, from <https://www.intellifyglobal.com/thailand-tourism-industry-outlook-2025/> [in Thai]
- The Government Public Relations Department. (2024, November 22). *Thailand's GDP climbs 3% in Q3 of 2024, tourism sparks economic momentum*. <https://thailand.prd.go.th/en/content/category/detail/id/2078/iid/341900>
- Tongpoon-Patanasorn, A. (2017). *Constructing an academic word list of business English: A corpus-based approach*. *Journal of Humanities and Social Sciences (HUSOKKU)*, 34(2), 1–31. <https://so01.tci-thaijo.org/index.php/HUSO/article/view/100956> [in Thai]
- Wilkins, D. A. (1972). *Linguistics in language teaching*. Edward Arnold.
- Wongsuta, S. (2024). Development of high-frequency basic medical Chinese vocabulary lists for beauty institutes in Lampang Province. *Journal of Humanities, Chiang Mai University*, 25(1), 27–47. <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/JHUMANS/article/download/272198/183237/1143393> [in Thai]